

Arrest

nr. 55 949 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 mei 2009 het Rijk binnen en diende op 21 juni 2010 een tweede asielaanvraag in. Op 22 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Bajaur. Op 25 mei 2009 diende u uw eerste asielaanvraag in België, in. U verwees hierbij naar de algemene situatie in uw streek en tevens beweerde u dat uw broer bij de Taliban zat en dat de Taliban u vervolgde. Op 5 februari 2010 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) hierop een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 mei 2010 in beroep gevolgd door de RVV. Op 21 juni 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuw element haalde u een brief aan van de “political agent”. Tevens beweerde u dat uw vader

verdwenen was. U zou in de tussentijd niet teruggekeerd zijn naar Pakistan. U nam in België deel aan een hongerstaking. Na uw gehoor stuurde u een kopie van de eerste pagina van uw paspoort door.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

De verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede asielaanvraag onderstrepen immers verder de ongeloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Zo zijn er vooreerst uw verklaringen omtrent uw paspoort. Tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde u dat u reeds in Pakistan een eigen paspoort had; u zou hier in België naar de Pakistaanse ambassade geweest zijn om dit paspoort te laten valideren (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 2, 3). Hier staat echter tegenover dat u tijdens uw eerste asielaanvraag op de vraag of u ooit een eigen paspoort in Pakistan had, negatief antwoordde en u verduidelijkte dit door te beweren dat u er nooit één had aangevraagd (gehoorverslag CGVS 19/01/2010 p. 3). Geconfronteerd met deze duidelijke tegenstrijdige verklaring, beweerde u dat u ontkend had een paspoort te hebben, daar u het op dat moment niet zou kunnen voorleggen (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 3). Gezien het belang van een paspoort, is dit geen afdoende antwoord. Het is duidelijk dat u het bestaan van dit paspoort achterwege probeerde te houden. Deze bewering wordt verder ondersteund door de vaststelling dat u niet gewillig was om kopies van dit paspoort voor te leggen. Er werd u hier verschillende keren om gevraagd, maar u stelde deze vraag steeds in twijfel (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 3). Uiteindelijk stuurde u na uw gehoor een kopie van de eerste pagina van uw paspoort. Er was u tijdens uw gehoor echter duidelijk en herhaaldelijk gevraagd om een kopie van elke pagina van uw paspoort (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 2). Dat u niet wenste te voldoen aan deze simpele vraag, ondersteunt verder het idee dat u de inhoud van uw paspoort achterwege probeert te houden. Dit breekt de oprechtheid van uw verklaringen af.

Voorts beweerde u dat uw broer vermoord werd en uw vader zou verdwenen zijn. Uw verklaringen hierover zijn zeer vaag. Zo wist u niet juist wanneer uw vader en broer verdwenen, noch kon u juist zeggen sinds wanneer u van uw verdwijning of van de dood van uw broer zou weten (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 4). Ook beweerde u tijdens uw tweede asielaanvraag dat u ten tijde van uw eerste asielaanvraag enkel wist dat uw vader en uw broer in een vluchtelingenkamp verbleven (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 4). Uit uw verklaring afgelegd tijdens uw eerste asielrelaas blijkt echter dat u op dat ogenblik al niet wist waar uw broer was, terwijl uw vader op dat ogenblik volgens u nog in het vluchtelingenkamp zat (gehoorverslag CGVS 19/01/2010 p. 4). Dit is bevreemdend daar volgens uw tweede asielaanvraag uw vader en uw broer samen ontvoerd werden en dus samen verdwenen (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 4). U legt een attest voor van de "political agent" uit Bajaur. Er dient echter te worden vastgesteld dat dit attest eerder vaag is en weinig officieel overkomt. De inhoud is duidelijk gesolliciteerd van aard en het geheel lijkt dan ook weinig authentiek. Zo diende u vooreerst toe te geven niet te weten welke "political agent" deze brief nu juist tekende; zijn naam komt in ieder geval niet voor in de brief. Ook is het bevreemdend dat deze "political agent" als lokale vertegenwoordiger van de Pakistaanse regering met dit attest eigenlijk toegeeft dat de regering niet in staat is om haar eigen burgers te beschermen. Bovendien werd deze brief in het Engels opgesteld voor iemand waarvan hij wist dat hij een asielaanvraag in België had lopen. Het is weinig waarschijnlijk dat een ambtenaar zo openlijk de onkunde van zijn eigen regering zou toegeven in een schrijven dat duidelijk gericht is aan buitenlanders. Door het ontbreken aan namen en andere formele authenticiteitsvereisten komt deze brief dan ook over als gesolliciteerd en niet- authentiek. Ze kan immers door iedereen worden opgesteld. Uw verklaring dat de stempel niet na te maken valt is gezien de simpele vorm van deze stempel, niet aannemelijk. U had ook geen omslag meer om aan te tonen dat u deze brief daadwerkelijk uit Pakistan toegestuurd kreeg (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 5). Deze brief voegt dan ook niets toe aan uw asielrelaas.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat het noord westen van Pakistan (waar Bajaur ligt) nog steeds geplaagd wordt door een strijd tussen extremisten en regeringselementen. Deze open strijd geldt echter niet voor het volledige grondgebied van Pakistan. Daar u duidelijk maakte niets te moeten vrezen voor de Pakistaanse autoriteiten (wat bevestigd wordt door de vaststelling dat u zich in België zonder vrees tot de Pakistaanse ambassade wendde) en daar uw ingeroepen vrees voor de Taliban ongeloofwaardig is, is het interne vluchtalternatief binnen Pakistan op u van toepassing. De Pakistaanse grootsteden vormen vaak een etnische mix, waardoor uw Pashtou- afkomst geen probleem zou moeten vormen. Zo gaf u aan dat uw neef bv. in Karachi woont (gehoorverslag CGVS 08/10/2010 p. 3). Om het lokale

conflict in uw thuisregio te vermijden zou u zich dus elders in Pakistan kunnen vestigen. Er zijn geen aanwijzingen dat u nood heeft aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De authenticiteit van het attest van de "political agent" mag betwijfeld worden en de kopie van uw identiteitskaart, die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag voorlegde, kan aanvaard worden. U legde slechts een gedeeltelijke kopie van uw paspoort voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker "*roept een schending in van de materiële motiveringsplicht*" en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek.

2.2.1. Niettegenstaande verzoeker terecht verwijst naar rechtspraak van de Raad van State (RvS 20 november 2001, nr. 100.940, Decruynaere) waarin gesteld wordt dat "*De materiële motiveringsplicht*" inhoudt "*dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden*" kan hij er niet aan voorbijgaan dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling en dit ook geldt voor de ernst van de gevreesde vervolging, dat een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van zijn vorige asielaanvraag werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en het beroep hiertegen door de Raad van State verworpen. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe feiten. Verzoeker volhardt in de asielmotieven aangebracht in het kader van zijn eerste asielaanvraag en beweert dat zowel zijn broer als zijn vader verdwenen zijn. Als nieuwe elementen legde verzoeker een kopie van een bladzijde uit zijn paspoort en een brief van een 'political agent' voor. Aan het verzoekschrift werd zijn originele paspoort toegevoegd.

3.2. In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag stelt de commissaris-generaal "*De verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede asielaanvraag onderstrepen immers verder de ongelooftwaardigheid van uw ingeroepen vrees*". De Raad benadrukt dat een ongelooftwaardig asielrelaas bezwaarlijk kan worden hersteld op basis van enkele documenten waarvan de bewijswaarde is aangetast door inhoudelijke en vormelijke gebreken. Indien verzoeker thans zijn identiteit aantoont met zijn nieuwe paspoort dan kan slechts worden vastgesteld dat hij manifest valse verklaringen aflegde bij zijn eerste asielaanvraag. Dat verzoeker "*op dat ogenblik niet in staat was om zijn paspoort te kunnen voorleggen*" kan immers niet verschonen dat verzoeker pas in het kader van zijn tweede asielaanvraag toegang tot een eigen paspoort te bezitten sinds 2007, terwijl hij dit in het kader van zijn eerste asielaanvraag steeds uitdrukkelijk heeft ontkend (zie gehoorverslag CGVS 19/01/2010, p. 3). Aldus wordt er géén

afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.3. Verzoeker houdt vol problemen te kennen met de Taliban en stelt dat nu zowel zijn broer als zijn vader verdwenen zijn. Ter staving legt hij een attest van een 'political agent' voor. De authenticiteit van dit document wordt door de commissaris-generaal in twijfel getrokken door het gesolliciteerd karakter en het ontbreken van namen en andere authenticiteitsvereisten. Bovendien kan de beoordeling van de commissaris-generaal *"Ook is het bevreemdend dat deze "political agent" als lokale vertegenwoordiger van de Pakistaanse regering met dit attest eigenlijk toegeeft dat de regering niet in staat is om haar eigen burgers te beschermen. Bovendien werd deze brief in het Engels opgesteld voor iemand waarvan hij wist dat hij een asielaanvraag in België had lopen. Het is weinig waarschijnlijk dat een ambtenaar zo openlijk de onkunde van zijn eigen regering zou toegeven in een schrijven dat duidelijk gericht is aan buitenlanders"* bezwaarlijk worden afgedaan *"een subjectieve interpretatie van zijn relaas"* zonder dat verzoeker het geheel van zijn verklaringen hieromtrent die in de bestreden beslissing werden opgenomen weerlegt. Indien verzoeker voorts bronnen aanhaalt waardoor betwijfeld kan worden dat de Engelse taal op zich de authenticiteit niet aantast, kan de blote bewering *"In ieder geval bepaalt de Pakistaanse wet niet welke documenten verplicht een of andere vermelding of stempel dienen te dragen"* niet overtuigen te meer nu het attest evenmin ondersteund wordt door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4. Verzoeker steunt zijn tweede asielaanvraag tevens op de verdwijning van zijn vader en broer. De commissaris-generaal hecht hieraan geen geloof nu verzoekers verklaringen vaag blijven, wat verzoeker erkent, en benadrukt dat *"deze feiten zich afspeelden op het ogenblik dat hij reeds in België was en dit de reden is waarom hij over deze gebeurtenissen niet meer in detail kan treden"*. Echter kan minstens worden verondersteld dat verzoeker over de identiteit van de verdwenen broer eenduidig is nu hij zijn tweede asielaanvraag hierop steunt en dit een eenvoudig gegeven is dat niet kan worden toegedekt door *"een misverstand tussen hem en de tolk"*. De kandidaat-vluchteling draagt in het kader van de asielprocedure een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792) te meer nu verzoeker reeds ervaring heeft met asielprocedures. Hoe dan ook, daargelaten de mogelijke verwarring over de identiteit van de verdwenen broer, wijst de Raad erop dat andere gegevens (modaliteiten van ontvoering, en de motieven reeds beslecht in de eerste asielaanvraag) het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker beroept zich voorts op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet en dient bijgevolg elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende

gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land. De commissaris-generaal erkent in zijn beslissing dat in verzoekers streek van herkomst een strijd woedt tussen de Taliban en de Pakistaanse overheid. Uit de objectieve informatie blijkt evenwel dat dit geweld regionaal is.

4.3.1. Gezien verzoekers problemen met de Taliban niet aannemelijk zijn, en in zoverre verzoeker inderdaad woonde in een regio waar de Taliban heerst, beschikt hij over een intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet om het geweld in zijn regio van herkomst te ontvluchten. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, werd door de commissaris-generaal wel een degelijk onderzoek gevoerd naar de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief. Verzoeker brengt geen elementen aan die de objectieve informatie weerleggen en toont aldus niet aan dat hij niet over een intern vluchtalternatief beschikt, laat staan dat er in Pakistan sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK